Nr. 76. Środa, 10. lipca 1929. Poznań.

RYNEK DRZEWNY I BUDOWLANY

ORGAN DLA HANDLU i PRZEMYSŁU DRZEWNEGO ORAZ BUDOWLANEGO

Rynek Drzewny: Rok XI. Rynek Budowlany: Rok II.

Ogłoszenie przetargu.

Dyrekcja Lasów Państwowych w Białowieży niniejszem ogłasza sprzedaż z licytacji urządzeń tartacznych, jakie zostaną otrzymane z rozbiórki, własną sprawą nabywcy, trzytrakowego tartaku nieczynnego od 1922 r., położonego przy stacji kolejowej „Porzeżyn" (linja Brześć—Kowel), a składającego się z 1 lokomobili, 3 rtaków, 3 pił tarczowych, 1 prądnicy (dynamo), 3 obrzynaczek pojedyńczych, kompletu transmisji, narzędzi warsztatowych i innych części zapasowych.

Dla obejrzenia powyższych przedmiotów należy zgłaszać się do Nadleśnictwa Rudzkiego w Porzeżynie.

Przystępujący do przetargu składają wadjum w wysokości 10 proc. od ceny zaoferowanej.

Wykazy urządzeń tartacznych i warunki przetargu są do przejrzenia w Dyrekcji Lasów Państwowych w Białowieży oraz w Nadleśnictwach: Rudzkiem i Brzeskiem, zaś na życzenie mogą być przesłane pocztą.

Przetarg odbędzie się 17 lipca 1929 r. o godz. 12 w lokalu Nadleśnictwa Brzeskiego w Brześciu n. B., przy ul. 3 Maja nr. 42.

Wynik przetargu podlega zatwierdzeniu Ministerstwa.

Dyrekcja Lasów Państwowych w Białowieży.

Sprzedaż drewna.

Dnia 16 lipca 1929 r. o godz. 12 w poł. odbędzie się w lokalu Dyrekcji Lasów Państwowych w Siedlcach, ul. Florjańska nr. 10 przetarg ustny i za pomocą ofert pisemnych na sprzedaż materjałów tartych, drewna w stanie wyrobionym, papierówki i opału.

Szczegółowe warunki przeprowadzenia przetargu, oraz dokładny wykaz jednostek przetargowych są do przejrzenia w biurze Dyrekcji.

Dyrekcja Lasów Państwowych w Siedlcach.

Submisja na drewno użytkowe.

Państwowe Nadleśn. Błędno

poczta Kasparus, st. kolej. Śliwice Wielkie, powiat Starogard, sprzeda na ogólnych warunkach sprzedaży drewna wyrobionego, obowiązujących w Dyrekcji Lasów Państw. w Toruniu, następujące drewno użytkowe z r. gospod. 1928-29.

Los 1. Całe Nadleśnictwo w 53 oddziałach, 190 szt. dłużyc sosnowych o masie 125.88 m³, w tem II kl. 18.52, III kl. 86.99, IV kl. 16.50, oraz chorego III kl. 3.87 m³.

Los 2. Leśn. Kałębnica, Żórawki i Linówek, w 6 oddziałach, 128 sztuk dłużyc brzozowych i olszowych o masie 26.94 m³, w tem brzozy II kl. 0.79, III kl. 9.29, IV kl. 11.04, oraz olchy II kl. 0.36, III kl. 2.58, IV kl. 2.88 m³.

Pisemne oferty z napisem „Submisja na drewno użytkowe" należy nadesłać do Nadleśnictwa do dn. 22 lipca 1929 r. godz. 11.30, poczem nastąpi otwarcie ofert. Bliższych wyjaśnień co do warunków sprzedaży udziela Nadleśnictwo.

Nadleśniczy Państwowy.

Nadleśn. Państwowe CZERSK

poczta i stacja kolejowa Czersk, powiat Chojnice

sprzeda w drodze pisemnego przetargu (submisji) **w dniu 13 lipca 1929 r. drewno kopalniane** z cięć roku gospodarczego 1928/29 (pułapki po całym leśie).

KOPALNIAKI

Nr. Losu 1.	sztuk	I kl. m^3	II kl. m^3	III kl. m^3	Razem m^3
Leśnictwo Łukowo	280	5.49	13.37	7.25	26.11
„ Czersk	1247	30.39	37.62	34.95	102 96
„ Malachin	17	0.25	1.64	0,07	1.96
„ Juńcza	319	36.16	22.82	1,44	60,42
„ Listewka	55	6.60	4.76	—	11,36
„ Odry	67	1.96	5.29	0 61	7.86
Ogółem	1985	80.85	85.50	44.32	210.87

Odległość od stacji kolejowej od 3 — 10 km.

Kopalniaki są wyciągane do dróg i linji i okorowane. Kupiec winien zwrócić koszty ściągania (przeciętnie po 0,80 zł. za 1 m^3) i koszty korowania (przeciętnie po 0,90 zl za 1 m^3.

Pisemne oferty z napisem „Submisja“ w zalakowanych kopertach należy nadesłać do Nadleśnictwa do **dnia 13 lipca 1929 r.** godzina 11.30, poczem nastąpi otwarcie ofert o godzinie 12-tej w obecności ewent. przybyłych oferentów. Przetarg odbędzie się na obowiązujących warunkach sprzedaży wyrobione o drewna w drodze pisemnego przetargu (submisji), które są do przejrzenia w Dyrekcji Lasów Państwowych w Bydgoszczy i w Nadleśnictwie.

Oferty nie odpowiadające warunkom nie będą uwzględnione.

Nadleśniczy państwowy

PRZETARG

Na sprzedaż 3579.04 m^3 sosny użytkowej 3394.42 m^3 jodły użytkowej, 301.11 m^3 dębiny użytkowej 47.29 m^3 brzozy użytkowej oraz 26.88 m^3 buka, grabu i lipy **z Nadleśnictwa Wierzbnik** odbędzie się **dnia 15. lipca 1929 r.** o godzinie 12-tej w lokalu Dyrekcji Lasów Państw. w Radomiu ul. Lubelska 53.

Informacji udzieli Dyrekcja L. P. w Radomiu oraz Nadleśnictwa Wierzbnik.

Dyrekcja Lasów Państwowych w Radomiu.

Nr. 76. **Środa, 10. lipca 1929.** **Poznań.**

RYNEK DRZEWNY I BUDOWLANY

ORGAN DLA HANDLU i PRZEMYSŁU DRZEWNEGO ORAZ BUDOWLANEGO

OFICJALNY ORGAN ZWIĄZKU PRZEMYSŁOWCÓW DRZEWNYCH W POZNANIU

OFICJALNY ORGAN GIEŁDY DRZEWNEJ W BYDGOSZCZY

Rynek Drzewny: Rok XI. Wychodzi w poniedziałki, środy i piątki. Rynek Budowlany: Rok II.

PRZEDPŁATA na lipiec 1929 r., wynosi: w Poznaniu przy odbiorze w ekspedycji: 6,00 złotych. Na pocztach 6,45 złotych. Pod opaską wprost z ekspedycji w kraju i w wolnem mieście Gdańsku 7,50 złotych. Pod opaską za granicą (oprócz Gdańska), 8,00 złotych. Numer pojedyńczy kosztuje: w Poznaniu w Ekspedycji 50 groszy. Z przesyłką pocztową w kraju i w wolnem mieście Gdańsku 60 groszy. Zagranicą 70 groszy.

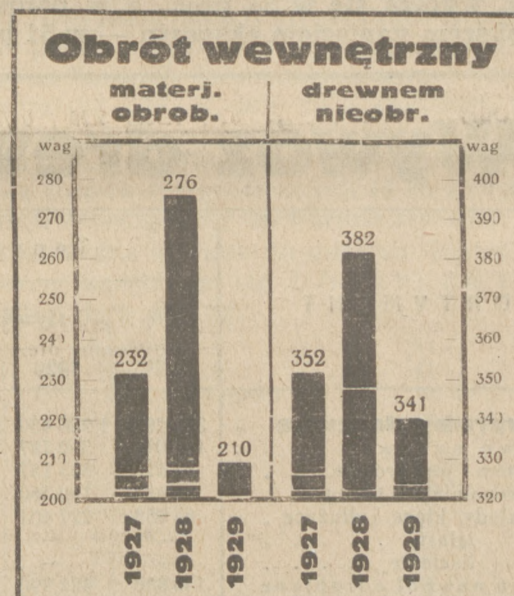
Redakcja, Administracja i Ekspedycja „RYNKU DRZEWNECO i BUDOWLANEGO“ Poznań, Wielkie Garbary 20. Nr. telefonu 1820
DRUKARNIA
Poznań, Wielkie Garbary 20 Nr. telefonu 3406
Konta bieżące: P. K. O. 206-377 — Bank Handlowy w Warszawie Oddz. w Poznaniu — Bank Przemysłowców Poznań — Bank Pozn. Ziemstwa Kredyt. w Poznaniu.

OGŁOSZENIA: Za tekstem 20 gr. od miejsca milimetr (strona czterołamowa). W tekście zaś lub przed teks tem 55 gr. od miejsca milimetr. (strona dwułamowa) OGŁOSZENIA: Z tabelkami o 30 procent więcej. Przy większych i kilkakrotnych ogłosz. stosowny jest rabat. Dla poszukuj. posad przy jednorazowem ogłoszeniu 30 proc., przy dwurazowem 40 proc. i przy trzyrazowem 50 proc. rabatu. — Każda nowa podwyżka obowiązuje wszystkie już przyjęte ogłoszenia od dnia — zmiany cen bez uprzedniego zawiadomienia. —

Konjunktura zniżkowa

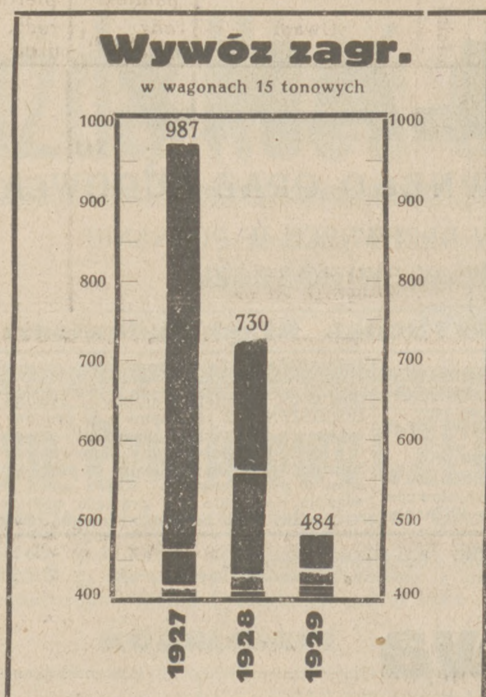
Nie zdradzamy żadnej tajemnicy i nie popełniamy żadnego czynu, mogącego zaszkodzić naszemu drzewnictwu, stwierdzając, że stosunki na rynku drzewnym rozwijają się nadal w kierunku wyraźnej zniżki. Fakt ten jest silniejszy, aniżeli życzenia zarówno tartacznika jak i właściciela lasu. Istotę zniżki poruszaliśmy już kilkakrotnie i idąc śladem naszych badaczy konjunktur, nie kusimy się o to, aby ustalić horoskopy na najbliższą przyszłość, gdyż niema żadnych danych w kierunku wypośrodkowania bliskiego jej ułożenia się. **W dawniejszych czasach liczono naogół, że okres zadowalających transakcji trwa siedem lat. Przypominamy ten ładny sen konjunkturalny Józefa w Egipcie, kiedy swoje spostrzeżenia ujął w bardzo łatwo zrozumiałe pojęcia, a mianowicie w postaci siedmiu krów chudych i siedmiu tłustych. I tak było podobno z małemi zmianami aż do wojny. Po jej zakończeniu pojęcia uległy gwałtownym zmianom, mające swoje głębsze podstawy w przerywanych fazach okresów gospodarcz., których czasu trwania nigdy nie można z pewnością ustalić.** Co się obecnie dzieje można nazwać melancholją, gdyż sytuacja nietylko się nie poprawiła, lecz ulega nawet dalszemu osłabieniu.

Dla obrazowego scharakteryzowania stanu konjunktury podajemy poniższy djagram najpierw dla obrotów krajowych w dziale drzewa obrobionego jak i surowca. Wysokość poszczególnych słupków i cyfry dziennego załadowania wagonów 15-tonowych są wymownym wyrazem tegorocznej recesji.

Krajowe obroty w dziale materjału tartego utrzymują się jak dotychczas na poziomie o 24 proc. niższym niż w 1928 roku i są o 6 proc. mniejsze niż w 1927 r. Więc spadek eksportu, który w ubiegłym roku był jeszcze po części wyrównany zbytem w kraju, nie znajduje rekompensaty w tym kierunku w sezonie bieżącym. — **Przewozy drewna okrągłego,** przeważnie oczywiście do tartaków, **wykazują w porównaniu z rokiem 1928 spadek o 11 proc., a w porównaniu z 1927 r. — 6 proc. Drobne tylko odchylenia w porówn. do 2-ch ostatnich lat są jakoby potwierdzeniem, że przeróbka drewna utrzymuje się od roku rekordowego 1927 na poziomie niezmiennym, co byłoby jedynym momentem pocieszającym w odwrotnym rozwoju naszego drzewnictwa.** Fakt ten znajduje potwierdzenie w dalszem stosunkowo dość dużem zapotrzebowaniu maszyn do obróbki drzewa.

Gorzej przedstawia się naturalnie sprawa wywozu. Obrazowo stan rzeczy uzmysławia następujący djagram dziennych załadowań drzewa na PKP. w wagonach 15-tonowych.

Relatywny rozwój obniżenia się w porównaniu z 1928 r. wyraża się w 34 proc., a w porównaniu z największem napięciem eksportu — w 51 proc.!

Takie jest suche i cyfrowe scharakteryzowanie położenia na rynku drzewnym i nie wymaga właściwie żadnych dalszych komentarzy. Tem niemniej pragniemy dorzucić kilka uwag co do chwilowej konjunktury. Śledząc bowiem tok bieżących transakcji dochodzimy do wniosku, że **w ostatnich dwuch do trzech tygodniach nastąpiła wbrew wszelkim oczekiwaniom jeszcze dalsza zniżka cen.** Naogół spodziewano się, że okres najtrudniejszy musi się wnet skończyć. Tymczasem słyszymy o podaży z Kongresówki, np. stosunkowo dość dobrego materjału odziomkowego, 50 proc. I kl. 50 proc. II kl. słabszych wymiarów po 155 zł loco zachodniopolska stacja odbiorcza, albo o ofertach materjału odziomkowego normalnych wymiarów z przewagą grubszych, a więc bardziej poszukiwanych po 80 mk loco granica polsko - niemiecka. **To jest jak dotąd najniższy stan cen i może być wyrazem jedynie gwałtownego braku gotówki. Spadek notowań wynosi w okresie sprawozdawczym jakieś dalsze 10 proc. oprócz zniżki już poprzednio zanotowanej.**

Wywóz drewna w maju 1929

SORTYMENT	Tony			1000 zł			Z tego wyszło w maju do:					
	Maj	styczeń—Maj		Maj	styczeń—Maj		Niemiec	Anglji	Czecho-słowacji	Holandji	Belgji	Francji
	1929	1929	1928	1929	1929	1928						
Mat. i wyroby drzewne	321 294	1 256 450	2 088 298	47 629	164 726	245 837	—	—	—	—	—	—
Drzewo surowe	172 026	802 797	1 346 462	13 306	58 796	100 633	—	—	—	—	—	—
w tem: papierówka	52 220	333 157	395 477	3 482	21 728	24 985	45 998	—	4 214	—	—	—
kopalniaki i okrąglaki	32 154	159 360	293 248	1 842	8 533	15 072	19 052	1909	7 331	—	1 700	148
kłody, kloce i dłużyce	61 788	227 401	571 686	6 826	24 899	56 892	—	—	—	—	—	—
iglaste	—	—	—	—	—	—	30 387	—	2 274	649	—	—
liściaste	—	—	—	—	—	—	6 819	2 394	5 342	1 324	1 980	—
Drzewo nawpół obrobione	140 886	422 990	712 538	27 901	82 434	126 649	—	—	—	—	—	—
w tem: bale, deski i łaty	115 786	337 693	626 877	24 008	69 039	113 818	—	—	—	—	—	—
iglaste	—	—	—	—	—	—	39 419	19 479	7 629	7 955	5 650	9 536
liściaste	—	—	—	—	—	—	4 436	4 299	1 124	3 319	2 890	—
słupy telegraficzne	7 189	23 520	18 090	723	2 255	1 588	362	1 441	577	297	825	924
podkłady kolejowe	15 570	52 011	57 757	2 486	8 323	8 646	—	—	—	—	—	—
miękkie	—	—	—	—	—	—	5 654	4 794	—	—	—	—
twarde	—	—	—	—	—	—	147	—	—	—	451	—
Wyroby z drzewa	8 246	29 906	28 830	6 271	22 686	17 869	—	—	—	—	—	—
w tem: wyroby bednarskie	2 072	10 255	12 835	691	3 064	3 339	1 192	85	270	88	637	—
meble wszelkie	514	3 206	3 107	1 087	6 924	5 723	71	84	—	53	—	—
forniery klej. i wyroby z nich	5 354	15 250	11 521	4 337	12 084	8 059	199	2 391	—	555	909	—
Wyroby koszykarskie i szczotk.	136	757	468	151	810	686	69	—	1	—	—	—

Polskie Tow. Handlu Drzewem

W powyższej sprawie podawaliśmy już kilka wzmianek informacyjnych, lecz wypada nam ją oświetlić ze zbiorowego punktu widzenia. „Drzewo Polskie" podaje następujący podział udziałów tego, mającego powstać pod egidą Zarządu Lasów Państwowych towarzystwa:

Lasy Państwowe	51%
Bank Gospod. Krajowego	10%
Firma angielska Churchil et Sim	30%
Przemysł polski	9%

Kalendarz terminowy.

Skróty: L — licytacja, S = submisja, P — przetarg, W = z wolnej ręki.

Miejscowość	Dyrekcja wzgl. wojew.	Sprzedający	Spos. sprz.	Termin	Kłody i dłużyce użytkowe m³								Kopalniaki		Papierówka		Opał
					sosna	świerk	jodła	dąb	buk	brzoza	olcha	Uwagi	rodz. drew.	m³	rodz. drew.	mp.	mp.
Kiwerce	Łuck	Nadleśn	P	12. VII.	3071	—	—	—	—	—	—		—	—		—	
Czersk	Bydgoszcz	Nadleśn.	S	13. VII.	—	—	—	—	—	—	—		—	211		—	
Radom	Radom	D. L. P.	P	15. VII	3579	—	3394	301	37	47	—		—	—		—	
Grudziądz	Pomorskie	Państw. B. R.	S	22. VII.	375	—	—	1112	—	263	29	grabu 12 m3, wiązu 1,25 m3, klo 1 m3, mod zew. 6 m3, lipy 84 m3, osiki 11 m³, 3118 szt. k d ągów i szcz p użytk. dęb. 164,5 mp., olchowych 165 mp.	—	—		—	3272

Krytyczną ocenę celów Towarzystwa zawierają następujące wywody „Drzewa Polskiego":

Eksport polski jest niezorganizowany, chaotyczny i oddany niejednokrotnie w ręce przygodnych pośredników, wykorzystujących tę czy inną konjunkturę. Owi pośrednicy są przedewszystkiem kredytorami — a gdy istotnie możliwościami kredytowemi rozporządzają, wówczas **uzyskują jak najdogodniejsze warunki. Rzecz prosta, że w ten sposób trudno, aby zaistniała polityka wywozowa przemysłu drzewnego o jasno sprecyzowanym programie i możności przeprowadzenia go. Projekt Dyrekcji Lasów Państwowych, nie przesądzający słuszności obranej metody, pod tym względem ma niewątpliwie dużą zaletę, że zagadnienie to stawia jasno, próbując je bodaj po części rozwiązać.**

Wspomniane pismo wyraża zdanie, że wyżej wymieniona spółka dąży do monopolu wywozu drzewa z lasów państwowych.

Rzecz oczywista, że te pociągnięcia ze strony Państwa wywołują różne komentarze. W odniesieniu do „Polskiego Tow. Handlu Drzewem" mogą się one — naszem zdaniem — skupiać w dążeniu do zapewnienia drzewnictwu polskiemu należytego udziału. Gdy sprawę tę będziemy rozpatrywali z ogólnego punktu widzenia, wówczas stwierdzić nam wypada, że interesy polskie reprezentowane są w 70 procentach.

Wspomniane Towarzystwo oznacza istotnie pierwszą i konsekwentną próbę postawienia naszego eksportu, widocznie przedewszystkiem zamorskiego, na podstawach solidnych. Niestety, u nas takie poczynania muszą odbywać się pod egidą Państwa, gdyż próby idące w tym kierunku, poczynione z innych stron nie dały żadnych pozytywnych wyników. Przypominamy Warszawski Syndykat Eksportowy, który był pomostem do osiągnięcia gwarancji państwowych dla jednej wyłącznie firmy. Przypominamy również Bank Drzewny, który nie znalazł należytego poparcia ze strony sfer najbardziej zainteresowanych. Czyli dotychczasowe wszystkie próby w tym względzie nie dały dotychcząs jeszcze możności wyzbycia się często bardzo szkodliwych dla naszego drzewnictwa, pośredników. Brak inicjatywy prywatnej doprowadza z konieczności do wystąpienia Rządu w roli czynnej.

Prasa zagraniczna również bardzo żywo zajmuje się tem Towarzystwem i widzi zapowiedź postawienia na wyższym poziomie kupieckim eksportowego handlu drzewnego przez to Towarzystwo.

Przewoźne morskie

Wskutek większych załadowań w Skandynawji stawki morskie z portów polskich utrzymują się nadal na wysokim poziomie. Słupy telegraficzne, dębina okrągła i tarta dębina nieobrzynana kosztuje w Antwerpji, Gent i Rouen 13 sh za m³. W porównaniu z frachtami innych materjałów stawka powyższa jest dlatego tak niska, ponieważ jedna z firm francuskich utrzymuje z Gdańska i Rygi stałe połączenie z portami francuskiemi. Do portów holenderskich jak Amsterdamu i Rotterdamu bale kosztują 23½ fl. hol. za 1 standart, słupy telegraficzne, piloty holenderskie i drzewo okrągłe 8½ guldena hol. Do Bordeaux zapłacono ostatnio za przewóz słupów telegraficznych 16 sh za 1 m³, którą to cenę uważać należy za bardzo wysoką.

Przewoźne morskie za miękkie dealsy, boardsy i battensy kształtuje się z Gdańska i Gdyni jak następuje w sh ang.:

Londyn	41 —
Tyne Dock	44 -
West Hartlepool	43 —
Hull	42 —
Grimsby	44 —
Cardiff	51/6
Swansea	51/6
Bristol	55 —
Garstom	60 —
Preston	55 —
Liverpool	48 —
Manchester	48 —
Antwerpen i Gent	37/6
Rouen	32 —
Dunkirka	31 —

W jakie 5—6 tygodni po załatwieniu załadowań ze Skandynawji do Anglji, należy spodziewać się zniżki przewoźnego morskiego.

Szweckie sortownie drewna

Poniżej podajemy przepisy, dotyczące szwedzkiej klasyfikacji drzewa tartego, która z uwagi na brak odnośnych postanowień polsko - gdańskich jest dla nas aktualna.

Na wstępie należy ściśle określić organiczne wady materjałów tartych, sortowanych według szweckich zwyczajów.

Sęki. Podana średnica uchodzi za przeciętną.

Do zdrowych sęków zaliczają się te, które są silnie zrośnięte z masą drzewną, a twardość sęków i masy nie wykazuje żadnej różnicy. Czarny sęk zawiera w sobie znaczną ilość żywicy, nadającej jemu ten kolor: Sęk otoczony korą lub żywicą, uchodzi za sęk wrośnięty. Miękkie sęki są mniej twarde niż otaczająca je masa drzewna. Do tej samej grupy wad desek odnoszą się sęki, które są w drewnie luźno osadzone. Sęk o kształcie igły uważa się za zdrowy, jeżeli średnica jego nie przewyższa pół cala. Zepsute względnie nagniłe drewno jest wówczas, jeśli posiada ono widoczne wady, jak czerwone zabarwienie lub pokryte w kilku miejscach czerwonemi i białemi plamami, jak też oznakami zgnilizny. Pęknięcia i szczeliny tworzą się między słojami rocznemi, a powstałe podczas suszenia lub wskutek ostrych mrozów, silnych wiatrów itd. Dalej, zagłębienia w masie drzewnej wypełnione stopem żywicy i kory. Czerwotocz — to miejsca w drewnie stoczone przez robaki; dzielą się one na dwa rodzaje: 1. czyste w formie iglastej o średn. ca $^1/_{16}$ cala i 2. do $^1/_4$ cala. Oflis — to kant deski nieobrobiony piłą. Wyporowanie drewna wywołuje siniznę bielu, która pojawia się wówczas, kiedy drewno znajdowało się w lesie lub podczas transportu z lasu do tartaku.

I klasa.

Sortowanie według szweckich zwyczajów odróżnia cztery klasy mat. tartych. Materjał, zaliczany do I klasy powinien odpowiadać następującym warunkom: Drewno może zawierać w sobie 3—4 zdrowych sęków średnicy najwyżej $^3/_4$“ oraz kilka sęków o formie iglastej. Miękkie sęki są niedopuszczalne. Również uwzględnia się małe i białe iglaste sączki, jednak nie powinne one przechodzić przez całą grubość deski. Brzegi desek muszą być wolne od sęków. Zgniłe lub zepsute drewno pod żadnym warunkiem nie może zaliczać się do tej klasy. Nie są dopuszczalne pęknięcia, spowodowane wiatrem. Szczeliny mogą być w ograniczonej ilości; głębokość ich nie powinna przekraczać $^1/_4$“, a dłgość — do $^2/_3$ deski i to pod warunkiem, że są one tylko po jednej stronie deski; wzdłuż brzegów jej — żadnych szczelin. Do tej klasy zalicza się materjał zupełnie jasny; dyskwalifikują go wszelkie objawy zasinienia, jednak niewielka ilość jasnych plam, powstałych w okresie magazynowania na składzie, nie stanowi w tym względzie żadnej przeszkody.

II klasa.

Zdrowe sęki w ilości 3—4, średnicy $1^1/_4$“ oraz kilka mniejszych. Pozatem nie więcej niż 2 czarne sęki 1-calowe i 2—3 czarnych sęków $^3/_4$“. Wrośnięte sęki pod względem ilości i rozmiarów nie powinne być większe od czarnych sęków, natomiast nie są dopuszczalne sęki luźno osadzone. Zdrowe sęki nie ponad 1“ mogą być przy brzegach deski. Zgnilizna nie może mieć tu miejsca, jak też wietrzne szczeliny. Te ostatnie mogą być tylko po jednej stronie deski i nie głębsze, niż $^1/_2$“. Jeśli są one po obu stronach — muszą być odpowiednio płytsze. Przy brzegach deski mogą być szczeliny, jeśli kierunek ich jest równoległy do układu włókien. Do tej klasy nie zalicza się materjał w niektórych miejscach stoczony przez robaki. Mała ilość miejsc, zapełnionych stopem żywicy i kory jest dopuszczalna. Jeżeli oflis jest tylko po jednej stronie deski, to nie powien on przekraczać 20 proc. jej długości, obustronne zaś — 15 proc. Miejsca zlekka nasiniałe, które powstały w okresie suszenia materjału mogą być na jednym brzegu deski. Szerokość sinizny w górnej części nie może przekraczać 1 cala, długość — połowę deski. Dwie niezbyt wielkie plamy nie stanowią przeszkody do zaliczenia takiego materjału do II kl.

III klasa.

5—6 zdrowych $2^3/_4$“ sęków. Ta sama ilość i wielkość odnosi się również do sęków wrośniętych i czarnych.Może być jednocalowy sęk luźno osadzony. Nie powinne być oznaki miękkiej zgnilizny lub uszkodzenia. Uszkodzenie, jako pasmo twarde jest dopuszczalne długości najwyżej 4 stopy i nie ponad $^1/_4$“ szerokości. Dopuszczalny jest dość szeroki pas początkowej zgnilizny o ile nie odróżnia się znacznie barwą. Szczeliny wietrzne uwzględnia się, jeśli one nie przekraczają 25 proc. długości deski. Głębokość pęknięcia rdzenia nie powinna przekraczać 1“; nie może być ono dłuższe niż 60 proc. (długości) deski; pęknięcia obustronne mogą być uwzględnione jeżeli są one płytsze i krótsze. Brzegi desek mogą mieć 3 pęknięcia, które w przekątni przechodzą do połowy deski; powinne być one jasne i nie krzyżować się. Może być większa ich ilość, jeżeli są one równoległe do układu włókien. Mniejsza ilość miejsc, zalanych stopem żywicy i kory, jest dopuszczalna. Stoczenie przez robaki w trzech miejscach jest dopuszczalne, nie powinne one jednak razem stanowić ponad 15 proc. szerokości jednego kanta. W wypadku, gdy jeden bok deski jest częściowo z oflisem, — nie może zaokrąglenie to przekraczać 30 proc. długości deski. Na dwuch bokach — do 25 proc. Siniznę desek III klasy, wyrobionych z nadsiniałego surowca uwzględnia się, jeśli wada ta ujawnia się na jednym boku i tylko w górnej stronie, o szerokości 1“ i nie ponad 50 proc. długości deski. Sinizna przy kancie (po prawej stronie), powstała wskutek wadliwego suszenia materjału jest dopuszczalna o szerokości do $1^1/_2$“, długości — $^2/_3$ deski. I wkońcu 5, niezbyt wielkich plam, które ukazały się w związku z dłuższem leżeniem materjału w stosach (sztaplach).

IV klasa.

Może być 6—7 zdrowych sęków $3^1/_2$“ i kilka mniejszych. Uwzględnia się 4 czarne, najwyżej 2“ sęki; wrośnięte — w tej samej ilości i wielkości. Pozatem 3 zgniłe sęki $1^1/_4$“ lub nadgniłe $1^1/_2$“. Ta klasa nie dopuszcza miękkiej zgnilizny, natomiast deska z jednej strony może posiadać nieco nadgniłe, lecz jeszcze twarde pasmo (zgnilizny), szerokości najwyżej $1^1/_2$“ i 20 proc. długości deski. Pasmo to może zajmować całą szerokość kantu pod warunkiem, że podobnych wad niema na innem miejscu. Może być większa, nie przechodząca na wylot, szczelina wietrzna do 60 proc. długości deski. Jeśli obok tej szczeliny są jeszcze mniejsze,

to powinne być one odpowiednio płytsze i krótsze. Pęknięcie rdzenia nie może przekraczać 70 proc. długości deski i nazewnątrz wychodzić powinno jednym jej końcem. Niezbyt wielkie 4 pęknięcia, które w przekątni przechodzą przez całą szerokość kantu oraz 5 pęknięć do połowy jednego kantu. Dopuszczalne są szersze miejsca, zalane stopem żywicy i kory, dochodząc do 20 proc. szerokości deski o ile nie sięgają za głęboko. Jeżeli atoli przechodzą z jednej strony na drugą, wówczas powinne być odpowiednio węższe. Do 6 niewielkich i niewylotowych czerwotoczyn na jednym kancie. Oprócz tego dopuszczalne są kilka czerwotoczy na jednym boku deski na całą jego szerokość. Oflisy nie powinny na jednym kancie zajmować więcej, niż 40 proc., a na dwuch kantach — do 35 proc. długości deski. Materjał tej klasy, wyrobiony z nasiniałego surowca może posiadać siniznę na obu kantach. Największa szerokość sinizny na górnej stronie — $1\frac{1}{2}$“ i $\frac{2}{3}$ długości deski. Sinizna powstała wskutek niedostatecznego wyschnięcia, może objąć jedną stronę i jeden kant w całej długości, a szerokości nie ponad 3“, przytem zasinienie nie powinno być zbyt silne. Wreszcie 5—6 plam, powstałych w związku z pozostawieniem materjału przez dłuższy czas na składzie (w stosach).

Szwecki materjał niesortowany zawiera: I kl. 3—5 proc., II 15—20 proc., III 45—55 proc. i IV 25—35 proc.

Zwrot w układach polsko-niemieckich?

Wiadomość podana przez prasę codzienną, jakoby dotychczasowy przewodniczący delegacji niemieckiej do rokowań z Polską, dr. Hermes, miał ustąpić, utrzymuje się dalej. Jako jego następcę wymieniają radcę d-ra Ernsta z Ministerstwa Aprowizacji. Potwierdzenie tej wiadomości miałoby dla układów polsko - niemieckich bardzo wielkie znaczenie. Jak dotychczas brak jest potwierdzenia urzędowego z niemieckiej strony podawanych przez prasę kombinacji.

Rynek angielski

Zwyżka przewoźnego morskiego właśnie teraz, kiedy odbywają się główne załadowania, utrudnia transakcje fob, co w swych skutkach zmusza importerów angielskich do podniesienia swych żądań o 5 sh, niekiedy nawet o 10 sh na standarcie. Obroty na warunkach cif stały się nieco mniejsze, wskutek czego w poszukiwaniu jest cały szereg dymensji, ponieważ wyczerpały się one. To też usposobenie cen cif jak też i za materjał dowieziony już do portu angielskiego rozwinęło się w kierunku lekko zwyżkowym. Obroty ożywią się nieco więcej jedynie wtenczas, gdy eksporterzy skandynawscy skłonni będą obniżyć cośkolwiek swoje ceny, ustalone na wiosnę.

Zapotrazebowanie V klasy dla celów budowlanych jest tak znaczne, że eksporterzy skandynawscy aby zachęcić kupującego do transakcji, rozpoczynają swoje układy najpierw ofertą na sprzedaż tarcicy V kl. Eksporterzy fińscy mają wobec tego dwie alternatywy: albo sprzedawać swoje znane marki materjału u/s 7“ po Ł 13, a 6“ i 2×4“ po Ł 12.10, lub, jeżeli domieszka V klasy jest większa, natenczas cena kalkuluje się 2 Ł taniej na standarcie, albo sprzedać produkcję drugorzędną 7“ po Ł 12.10, a 2×4“ po Ł 12. Tymczasem jak wiadomo, drugorzędna produkcja fińska zawiera często V klasę wśród materjału niesortowanego. Bardzo często nadaje się ona bardzo dobrze na specjalne podrzędne cele. Chwilowo atoli kalkuluje się importerowi angielskiemu zakup materjału u/s z domieszką V klasy korzystniej, ponieważ cena danej partji jest odpowiednio niższa.

Importerzy angielscy, którzy zgłaszają swoje zapotrzebowanie na jesień, zestawiając jednocześnie swoje specyfiakcje, są zaskoczeni brakiem dostatecznej podaży, wyciągając z tego wniosek, że zapasy niewysprzedane są niezbyt wielkie.

Zwrócić wypada uwagę na obserwowaną od dłuższego czasu raz większą raz mniejszą rozpiętość między ceną świerku a jodłą, powstała stąd, że fabryki papieru mają coraz większe zapotrzebowanie. Przed wojną twierdzono ogólnie że różnica między materjałem sosnowym a świerkowym wynosiła średnio 10 sh na standarcie, na niekorzyść oczywiście świerku. Z chwilą jednak, kiedy produkcja papieru zaczęła się stale i konsekwentnie powiększać, podaż świerku stała się mniejsza i niekiedy wogóle jest trudno otrzymać pewne wymiary. Tem niemniej rozpiętość ceny między obu gatunkami pozostała zasadniczo bez zmiany. Po wojnie natomiast sytuacja zmieniła się dość poważnie. Były i nawet takie okresy, kiedy Szwecja i Finlandja żądała za standart świerku do 30 sh więcej aniżeli za sosnę. To było niedawno temu. **Tymczasem ostatnio skandynawski przemysł papierniczy przechodzi okres depresji, skutkiem czego świerk spadł, niekiedy nawet do 1 Ł poniżej sosny.** W ostatnim roku podaż materjałów świerkowych była stosunkowo dość duża, gdyż Rosja pojawiła się znów na rynku z poważniejszemi ilościami, wywierając temsamem na nim poważne wpływy. Chwilowo różnica ceny między sosną a świerkiem w Finlandji nie jest zbyt wielka. Zaznaczyć wprawdzie należy, że mniejsi eksporterzy fińscy żądają za 7“ do 10 sh mniej, niż za sosnę. Produkcja świerku w Skandynawji została ograniczona i spodziewać się należy, że **na jesień względnie z rozpoczęciem nawigacji 1930 roku podaż materjałów świerkowych będzie stosunkowo słaba.**

Importerzy kontynentalni nie przywiązują tak wielkiej wagi do marki drzewa jak kupcy angielscy, lecz płacą za produkcje drugorzędne te same ceny co i Anglja. Francja i Belgja zakupiła 7“ po Ł 13.5 — Ł 13.10, $2\frac{1}{2}\times7$ Ł 12.15 — Ł 13; ceny te obowiązują jeszcze nadal. Przyczyny tego stanu rzeczy szukać należy w tem, że mniejsi producenci skandynawscy mogą wyrabiać wymiary przeznaczone dla kontynentu, albo też specyfikacje przeznaczone dla Anglji. Stwierdzili oni, że kontynent płaci za $2\frac{1}{2}\times7$“ battensy więcej aniżeli Anglja. Inne firmy natomiast, mające swoją wyrobioną markę w Anglji, nie mają takich szerokich możliwości, gdyż z konieczności orjentują się w jednym kierunku. Południowa Finlandja ofiaruje naprzykład do Anglji dobre marki 7“ battensów po Ł 13, a 2×4 po Ł 12.5. Produkcja zaś mniej znana przynosi 15 sh mniej, znajduje jednak zbyt również poza Anglją.

Zdania co do pracy syndykatu importowego dla drewna rosyjskiego nie są jeszcze jednolite. Wobec tego należy odczekać końca sezonu nawigacyjnego, aby powziąć sąd w sprawie importu z Rosji.

Na rynku londyńskim płacą za szwedzką sosnę u/s 3×9 Ł 19, 2×7 Ł 18.10, 2×4 Ł 18, 2×5 Ł 16.10, 1×6 Ł 17 i $1\times5\frac{1}{2}$ Ł 16.10; popyt jest na wszystkie wymiary budowlane. Na uwagę zasługują również następujące ceny, notowane za jeden z ostatnich transportów: 3×9 Ł 17.15, 3×4 i 2×4 14.17, $2\times3\frac{1}{2}$ Ł 14.5, $2\frac{1}{2}\times7$ Ł 15.10 cif.

Ostatnie oferty gdańskie na u/s świerk $1\frac{1}{2}\times9$ opiewają na Ł 16. Brak jest jednak materjału na dostawę natychmiastową. Podłogówka podrożała ostatnio. Za $\frac{7}{8}\times6$ u/s sosnę żądają Ł 16.

Sprawozdania handlowe

RYNKI KRAJOWE.

Wyniki sprzedaży drewna użytkowego i opałowego w nadleśnictwach państwowych.

Nadleśnictwo Państwowe Świeca D. L. P. Poznań.

Licytacja w dniu 26. czerwca 1929 r.

Sosna	szczapy opałowe	za mp.	14.00	zł
„	wałki „	„	12.00	„

Nadleśnictwo Państwowe Oborniki D. L. P. Poznań.

Licytacja w dniu 27. czerwca 1929 r.

Dąb	IV kl.	za m3	46.66	zł
„	żerdzie I kl.	za sztk.	5.50	„
„	„ II „	„	4.00	„
Brzoza	szczapy opałowe	za mp.	16.00	„
„	wałki „	„	13.00	„
Olcha	szczapy „	„	16.00	„
„	wałki „	„	13.00	„
Sosna	I kl.	za m3	52.00	„
„	II „	„	47.75	„
„	III „	„	37.98	„
„	IV „	„	32.29	„
„ †	II „	„	39.58	„
„ †	III „	„	33.87	„
„ †	IV „	„	29.41	„

Sosna	żerdzie	I kl.	za sztk.	4.52 zł
„	„	II „	„	3.40 „
„	„	III „	„	1.29 „

Notowania dewiz z dnia 9 lipca 1929.

Obsługa radjotelegraficzna P. A. T-icznej.

Dewiza	Notowania za	w Warszawie	Berlinie	Londynie	Nowym Jorku
Warszawa .	100 zł	—	46.85	43 26	11.25
Poznań . . .	100 zł	—	—	—	—
Gdańsk . . .	100 Gd. gld.	—	81.39	—	—
Berlin . . .	100 R. M		—	20.31	26 65
Belgja . . .	100 belg.	123.96	58 28	34.91	—
Bukareszt .	100 l.	—	2.487	818.—	0.59
Budapeszt .	100 pengo		73.09		17.44
Holandja . .	100 g d. hol	358.35	168.21	12.07.—	19 23
Kopenhaga .	100 k. d.	—	111.77	18.20	26.56
Londyn . . .	1 funt szterl.	43.27	20.355	—	4.84
Nowy York .	1 dolar	8 93	419.45	4.85.32	—
Paryż	100 fr. franc.	34.90	16.42	123.98	3.91
Praga	100 k. cz.	26.38	12.415	164.02	2.96
Rzym	100 l.	46.68	21.945	92.77	5.23
Szwajcarja .	100 fr. szwajc.	171.53	80.675	25.23	14.30
Sztokholm .	100 k. szw.	239.17	112.43	18.09	40.15
Wieden . . .	100 szyling.	125 38	59.291	31.51	14.07

Wiadomości bieżące

Burza zniszczyła doszczętnie stoisko Związku Przemysłowców Drzewnych w Poznaniu w pawilonie drzewnictwa na PWK. Siła wiatru była tak wielka, że całe stoisko uważać należy za stracone. Liczne i zresztą bardzo ładne fotografje poszczególnych członków Związku uległy uszkodzeniu a okrywające ich szkło zostało po części stłuczone.

Na gdańskim rynku dębiny notują następujące ceny cif port belgijski: Od 30—39 cm średnicy w pół długości Ł 4.14, od 40—49 cm śred. w pół dług. Ł 5.17.6, od 50—55 cm średn. w pół dług. Ł 7, od 56—60 cm średn. w pół dług. Ł 7.8, od 61 cm wzwyż średn. w pół dług. Ł 8.

Wzrost eksportu drzewa z Rosji sowieckiej. Na konferencji trustów leśnych w Moskwie złożyło prezydjum rządowego „Eksportlesa" sprawozdanie, z którego wynika, iż eksport drzewa z Rosji w bież. roku gospodarczym wyniósł 170.000.000 rubli wobec 95.000.000 rubli za rok ubiegły.

Udział prokurenta w zapisie na sąd polubowny. Sąd Apelacyjny w Warszawie (w sprawie Nr. I C 200/28) orzekł, że w myśl dekretu o rejestrze handlowym prokurent spółki akcyjnej może nawet sam ważnie uczestniczyć w sporządzeniu zapisu na sąd polubowny, choćby wpis w rejestrze handlowym wymagał, aby wszelkie umowy w imieniu spółki podpisywane były przez 2 dyrektorów.

W tej sprawie Sąd Apelacyjny wyjaśnił, że w obecnym stanie ustawodawstwa o sądach polubownych ustąpienie jednego arbitra, chociażby przed przystąpieniem do obrad i rozpoznanie sprawy przez 2 pozostałych arbitrów nie może być podstawą do unieważnienia wyroku sądu polubownego. Dopiero, gdy po ustąpieniu 2 lub kilku arbitrów zostanie tylko jeden arbiter, wyroku sądu polubownego staje się nieważny.

Cesja wekslu in blanco. Art. 13 prawa wekslowego z dn. 14. 11. 1924 r. reguluje kwestję cesji wekslu blankowego. Wierzyciel z takiego wekslu władny jest przenieść swoje prawa na osobę trzecią, nawet bez formalnego indosowania i przed wypełnieniem tekstu weksla.

Sąd Najwyższy wyjaśnił wyrokiem z dnia 24. 2. 1928 r., że w takim wypadku cesjonarjusz wchodzi w prawa cedenta co do możności wypełnienia tekstu, a wystawca nie jest pozbawiony obrony, opartej na przepisie art. 100 cz. 5 prawa wekslowego i władny jest w sporze z cesjonarjuszem zarzucać niezgodność wypełnienia blankietu wekslowego z warunkami umowy, zawartej między wystawcą i cedentem.

Kwestję weksli blankowych czyli kaucyjnych (gwarancyjnych) omawia w literaturze L. Domański w rozprawie „O gwarancjach kredytowych" (Warszawa, 1928) na str. 11 i 12, o prawnem znaczeniu zaś indosu mówi Wróblewski w komentarzu do prawa wekslowego (str. 29).

Prawa angielskie (Bills of Exchange Act, 1882) zna analogiczne kryterja, żądając, żeby trzecia osoba, której weksel scedowano, nabyła go „in good faith and for value" i nie wiedziała „(about) any defect in the title of the person who negotiated it" (Sect. 29, 1).

Rozwiązanie umowy zbiorowej. Sąd Najwyższy (w sprawie Nr. I C 1.384/28) rozpoznawał kwestję co do sposobu rozwiązania umowy zbiorowej o pracę, zawartej na czas nieoznaczony.

Sąd Najwyższy wyszedł z założenia, że umowy, dotyczące zobowiązań ciągłych, zawarte bez oznaczenia terminu ulegają rozwiązaniu w sposób, zależny od charakteru tych umów, czyto indywidualnych, czyto zbiorowych.

Umowy o pracę należą do kategorji tych umów, które ulegają odwołaniu za wypowiedzeniem. Należy przeto uznać, iż zobowiązania, objęte zbiorową umową pracy, zawartą na czas nieokreślony, ustają na żądanie każdej ze stron z zachowaniem jedynie terminu wypowiedzenia, przewidzianego dla umów o pracę, przyczem druga strona obowiązana jest poddać się takiemu następstwu, które płynie z natury stosunku, wytworzonego przez umowę.

Redaktor odpowiedzialny W. Syrokomla-Syrokomski, za dział ogłoszeń i administrację wydawnictwa St. Schlage. — Czcionkami Drukarni Rynku Drzewnego T. z o. p. Poznań, ulica Wielkie Garbary nr. 20

OGŁOSZENIE.

W dniu 15 lipca 1929 r. o godz. 10 w kancelarji Nadleśnictwa Rudzkiego w Porzeżynie, odbędzie się w drodze przetargu ustnego i ofert pisemnych w zapieczętowanych kopertach sprzedaż:

1. Drewna opałowego szczapowego wyrob. koszt. N-ctwa a znajdującego się na zrębach, gatunków iglastych 5270.95 mp i liściastych 3892.32 mp, razem 9163.27 mp, cena wywoławcza 74.312.69 zł.
2. Kopalniaków znajdujących się na składzie przy st. Maloryta, około 126.56 m³, wartości 4677.25 zł.
3. Klepki 7.02 kóp, wartości 2989 zł.
4. Bindry 38.67 lag, wartości 3867 zł.

Wyniki przetargu zatwierdza Dyr. Lasów Państwowych w Białowieży.

Warunki przetargu są do przejrzenia w Dyrekcji Lasów Państwowych w Białowieży i Nadleśnictwie Rudzkiem w Perzeżynie, linji kol. Brześć—Kowel.